

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kateřiny Černé a soudkyň Mgr. Mileny Filingerové a JUDr. Evy Hodanové ve věci

navrhovatele: **1. FC Poruba, z.s.**, IČO: 05989167
sídlem Petřkovická 386/7, 725 28 Ostrava
zastoupen advokátem Mgr. Janem Drevňákem
sídlem Emila Filly 296/13, 709 00 Ostrava

za
účasti: **Fotbalová asociace České republiky**, IČO: 00406741
sídlem Atletická 2474/8, 169 00 Praha 6
zastoupen advokátem Mgr. Markem Vojákem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o vyslovení neplatnosti rozhodnutí Odvolací komise Fotbalové asociace České republiky ze dne 25. 11. 2022, č. j. OK 38/2022, o odvolání navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2023, č. j. 64 Cm 146/2023-38,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit účastníkovi k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 8 228 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora označeným usnesením v bodě I. výroku zamítl návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí Odvolací komise Fotbalové asociace České republiky ze dne 25. 11. 2022, č. j. OK 38/2022 a v bodě II. výroku uložil navrhovateli povinnost zaplatit účastníkovi náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč.
2. V odůvodnění uvedl, že navrhovatel je členem účastníka, zapsaným spolkem a současně nástupnickým spolkem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., (dále jen „FCV1919“), který zanikl na základě fúze spolků sloučením dne 7. 7. 2021. V červnu roku 2018 došlo k přidružení spolku FCV1919 k akciové společnosti Městský fotbalový klub Vítkovice a.s. (dále jen „MFKV“), která je fotbalovým klubem a členem účastníka. V době přidružení ke spolku FCV1919 byl tento fotbalový klub účastníkem druhé nejvyšší fotbalové soutěže. Institut přidruženého mládežnického spolku byl do soutěžního řádu zaveden za účelem financování mládežnického fotbalu. Podmínkou pro čerpání dotací na mládežnický fotbal bylo, že družstva mládeže musela být registrována pod spolky, a nikoliv pod obchodními společnostmi. Proto oba kluby požádaly Výkonný výbor účastníka o přidružení, k čemuž následně došlo v červnu 2018. V souladu s pokyny zástupců účastníka MFKV ve spolupráci s FCV1919 převedla všechny hráče mládežnických kategorií v informačním systému fotbalové asociace na spolek. Následně došlo k osobním sporům mezi statutárními zástupci jak MFKV, tak FCV1919. V roce 2020 někteří z rodičů začali podávat k účastníkovi

námítky proti přestupu hráčů odůvodněné tím, že jako zákonní zástupci hráčů nepodepsali písemný souhlas s přestupem hráče do jiného klubu, jak stanoví Evidenční a registrační řád. Námitky rodičů se staly nekalým prostředkem k odnětí hráčů převedených v roce 2018 z MFKV do FCV1919 a jejich zpětného převodu do MFKV. Protože nadále platily podmínky pro financování, tedy že mládež musí být vedena pod spolkem, MFKV poté, co byli hráči Sekretariátem účastníka po dvou letech vráceni zpět do MFKV, všechny tyto hráče převedla do nového uměle vytvořeného spolku AKADEMIE MFK VÍTKOVICE z.s., dnes MFK VÍTKOVICE z.s. Podle navrhovatele neměl být při zpětné registraci hráče do MFKV využit institut námitek. Naopak mělo být zahájeno řízení před sborem rozhodců podle § 42 a násl. Procesního řádu. Postup Sekretariátu účastníka mohl mít pro navrhovatele závažné finanční následky, neboť jako příjemce veřejných prostředků ve formě dotací je povinen tyto prostředky řádně vyúčtovat, čehož po výmazu historie hráčů nebude schopen. V důsledku postupu Sekretariátu účastníka vznikla navrhovateli škoda v podobě ztráty hráčů v hodnotě několika miliónů korun. Proti nezákonnému postupu Sekretariátu účastníka, kterým došlo k výmazu záznamu o přestupu hráčů do klubu navrhovatele v informačním systému, podal navrhovatel dne 6. 10. 2022 námitky k Odvolací komisi účastníka. Rozhodnutím Odvolací komise účastníka ze dne 25. 11. 2022, sp. zn. OK 38/2022 které bylo právnímu zástupci navrhovatele doručeno dne 17. 3. 2023, bylo rozhodnuto o námitkách navrhovatele tak, že nejsou opodstatněné. Jediným důvodem pro tento závěr bylo, že námitky byly podány více než dva roky po uplynutí patnáctidenní lhůty k jejich podání; § 61 odst. 2 písm. b) Evidenčního a registračního řádu účastníka (dále jen „ERR“). Správností a úplností evidence hráčů se odvolací komise nezabývala. Navrhovatel jako nástupnický spolek po spolku FCV1919 má naléhavý právní zájem na podání návrhu, neboť postupem Sekretariátu účastníka došlo odnětím hráčů registrovaných v informačním systému a odstraněním záznamu o působení hráče v klubu FCV1919 k nezákonnému zásahu do práv navrhovatele jako člena účastníka i ke způsobení škody. Rozhodnutí je v rozporu jak s obecnou právní úpravou, tak závaznou právní úpravou účastníka a jeho stanovami, je diskriminační a v rozporu s dobrými mravy. Námitky byly uplatněny až po uplynutí lhůty stanovené v § 61 odst. 2 písm. b) ERR, nicméně účastník může za splnění podmínek podle odstavce 2 připustit výjimku. Účastník si byl zjevně vědom, že mohou nastat případy, kdy lhůta pro uplatnění námitek je příliš krátká. Nadto, námitkám rodičů, uplatněným po více jak dvou letech od přestupu, Sekretariát účastníka vyhověl i přes to, že dle legislativy účastníka má být v případě sporu o přestup hráče postupováno podle § 42 Procesního řádu zahájením řízení před Sborem rozhodců účastníka, nikoliv uplatněním námitek. Rozdílný přístup k posouzení lhůt je v zásadním rozporu jak se Stanovami účastníka, tak obecnou právní úpravou obsaženou v občanském zákoníku, konkrétně v § 212 odst. 1 věty druhé o. z. Odvolací komise účastníka svým rozhodnutím znevýhodnila navrhovatele oproti rodičům hráčů, když mu neumožnila aplikovat námitky proti nezákonnému postupu Sekretariátu a znemožnila mu domáhat se ochrany před nezákonným postupem orgánu účastníka.

3. Účastník k návrhu uvedl, že není zřejmé, z jakého důvodu navrhovatel neplatnost rozhodnutí Odvolací komise dovozuje, když sám připouští, že jeho námitky podal po marném uplynutí lhůty k jejich uplatnění. Rozhodnutí Odvolací komise bylo vydáno v souladu s příslušnou spolkovou právní úpravou a zavedenou rozhodovací praxí. Řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, bylo zahájeno podáním navrhovatele ze dne 6. 10. 2022, které bylo vyhodnoceno ve smyslu § 61 ERR jako námitky. Následně se Odvolací komise zabývala splněním formálních předpokladů a uzavřela, že byly uplatněny více jak dva roky poté, kdy se o zrušení přestupů v evidenci účastníka navrhovatel, resp. jeho právní předchůdce dozvěděl. Pro to, aby se orgány účastníka ve výjimečných případech zabývaly i opožděnými námitkami, musí být dány mimořádné důvody, které v posuzované věci nebyly shledány.
4. Ze shodných tvrzení navrhovatele a účastníka, Stanov účastníka, námitek ze dne 6. 10. 2022, rozhodnutí OK FAČR ze dne 25. 11. 2022, čj. OK 38/22 a emailu ze dne 17. 2. 2023 soud zjistil,

že navrhovatel je členem účastníka. Účastník je spolkem zapsaným ve spolkovém rejstříku, jehož účelem je organizování fotbalu. V rámci své činnosti účastník zejména pečuje o sportovní výchovu mládeže a připravuje talentované mladé fotbalisty pro dosažení nejvyšší výkonnosti; zřizuje, organizuje a pořádá fotbalové soutěže s tím, že je vlastníkem práv k nim, a přímo je řídí svými orgány podle pravidel fotbalu vydaných FIFA a na základě předpisů, které sama vydává; koordinuje spolupráci a podporuje jednotu mezi jednotlivými svými členy a podílí se na řešení sporů mezi nimi; zabývá se dalšími otázkami týkajícími se fotbalu a jeho rozvoje na území ČR. Dne 6. 10. 2022 podal navrhovatel podle § 61 ERŘ proti správnosti a úplnosti evidence účastníka námitky. V nich brojil proti postupu Sekretariátu účastníka, který odstranil evidenci o přestupu hráčů, a to z MFKV do FCV1919, tj. právního předchůdce navrhovatele. Tyto přestupy byly evidovány v roce 2018, k odstranění evidence došlo v roce 2020. Odvolací Komise účastníka se zabývala splněním podmínek dle § 61 odst. 2 ERŘ pro přezkoumání podaných námitek a zjistila, že námitky byly podány po uplynutí lhůty stanovené v § 61 odst. 2 písm. b) ERŘ; podmínky, aby Odvolací komise přezkoumala správnost a úplnost evidence účastníka tak nebyly splněny. Změny v evidenci byly navrhovateli známy již v době, kdy o nich bylo rozhodnuto (rok 2020), o čemž svědčí jak samotný obsah námitek, tak předložená komunikace mezi zástupci navrhovatele, resp. jeho právního předchůdce a příslušnými pracovníky účastníka. S ohledem na tyto okolnosti nelze připustit navrhovateli výjimku ze splnění podmínek stanovených v § 61 odst. 2 ERŘ. K dalším skutečnostem uvedeným v námitkách Odvolací komise uvedla, že obsah evidence je možné prokázat i jinými důkazy než historií evidence. Proto byly námitky shledány neopodstatněnými.

5. Z dalších provedených důkazů žádné skutečnosti podstatné pro posouzení věci zjištěny nebyly.
6. Soud při právním posouzení vycházel z § 61 odst. 1 až 4 ERŘ a § 258, § 259 a § 260 odst. 1, 2 o. z.
7. Soud vyšel z toho, že navrhovatel se domáhá vyslovení neplatnosti rozhodnutí Odvolací komise účastníka, přičemž k podání takového návrhu je jako člen účastníka aktivně legitimován. Návrh byl podán ve lhůtě stanovené v § 259 o. z.; soudu byl návrh doručen dne 11. 5. 2023 a rozhodnutí Odvolací komise účastníka s odůvodněním bylo právnímu zástupci účastníka doručeno dne 17. 2. 2023. Následně se zabýval výlučně tím, zda je napadené rozhodnutí v souladu se zákonem a Stanovami účastníka, přičemž výhrady proti rozhodnutí o zpětném převodu hráčů do MFKV jsou z tohoto pohledu irelevantní, neboť rozhodnutí o tomto převodu nejsou předmětem přezkumu. Totéž platí pro namítanou nesprávnost postupu Sekretariátu účastníka. Jedinou relevantní námitkou ve vztahu k napadenému rozhodnutí je tak námitka diskriminace ze strany účastníka, když námitky jednotlivých hráčů, resp. jejich zákonných zástupců byly podány rovněž po dvou letech od uveřejnění registrace, přesto byly projednány. Pokud jde o možnost udělit výjimku, jde o oprávnění, nikoliv povinnost. Každý jednotlivý případ je třeba posuzovat individuálně. Tak učinila i Odvolací komise účastníka, když uvedla, že napadené změny v evidenci byly podateli známy již v době, kdy o nich bylo rozhodnuto, a proto není důvod připustit navrhovateli výjimku ze splnění podmínek stanovených v § 61 odst. 2 písm. b) ERŘ. Nepřipuštění výjimky byly jasně a přezkoumatelně odůvodněno. Pokud navrhovatel tvrdí, že výjimka neměla být v případě námitek jednotlivých hráčů, resp. jejich zákonných zástupců proti registraci přestupu připuštěna, jedná se o námitku směřující proti rozhodnutí Odvolací komise, které není předmětem tohoto přezkumu, a je proto ve vztahu k posouzení souladu napadeného rozhodnutí se zákonem a Stanovami účastníka irelevantní.
8. S ohledem na uvedené soud návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí Odvolací komise účastníka jako nedůvodný zamítl a účastníkovi přiznal náhradu nákladů řízení (§ 1 odst. 3 z. ř. s. ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř.).
9. Navrhovatel napadl usnesení včasným odvoláním a navrhl jeho změnu tak, že rozhodnutí Odvolací komise účastníka je neplatné. Uvedl, že soud prvního stupně věc nesprávně právně posoudil

a nepřihlédl ke všem relevantním skutečnostem. Z rozhodnutí Odvolací komise účastníka vyplývá, že námitky navrhovatele byly zamítnuty pro opožděnost, což je zjevným zneužitím práva, resp. zneužitím nedostatečné právní úpravy. § 61 odst. 3 ERŘ sice připouští výjimku ze splnění podmínek pro podání námitek, ale již nekonkretizuje podmínky pro udělení této výjimky, což dává prostor pro libovůli rozhodujícího orgánu, zda výjimku připustí či nikoliv. V důsledku neúplné úpravy je postavení navrhovatele nejisté a je nutné posoudit všechny okolnosti, které mohly vést Odvolací komisi k připuštění nebo naopak k nepřipuštění výjimky. V posuzované věci Odvolací komise jednou výjimku připustila, podruhé nikoliv, a to přesto, že se námitky týkaly totožných hráčů a totožné situace. Jedinou odlišností je, že v případě námitek navrhovatele je brojeno proti nezákonnému postupu samotného účastníka, který bezprecedentně provedl storno přestupu hráčů na základě námitek rodičů hráčů, podaných dva roky po uplynutí lhůty k jejich podání. Je zjevné, že námitky nebyly připuštěny z důvodu ochrany před odpovědností účastníka za nezákonný postup při stornu přestupů hráčů do klubu navrhovatele. Uvedená motivace vyplývá z předložených důkazů a jde o zjevné zneužití práva.

10. Účastník ve vyjádření k odvolání navrhl napadené usnesení potvrdit. Uvedl, že Odvolací komise správně vyhodnotila námitky navrhovatele jako námitky proti správnosti a úplnosti evidence účastníka podle § 61 odst. 1 ERŘ. Stejně tak správně vyhodnotila, že byly podány po lhůtě stanovené v § 61 odst. 2 písm. b) ERŘ. Protože neshledala důvody pro uplatnění výjimky, námitkami se věcně zabývat nemohla. Předmětem přezkumu byl rozpor rozhodnutí orgánu spolku, tj. Odvolací komise se zákonem nebo Stanovami. Souhlasil, že výjimku ze splnění podmínek dle § 61 odst. 2 ERŘ je třeba posuzovat individuálně podle okolností případu. Posouzení ale zcela závisí na úvaze Odvolací komise. Další navrhovatelem tvrzené skutečnosti považoval pro posouzení věci za irelevantní.
11. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 násl. o. s. ř.) a odvolání navrhovatele neshledal důvodné.
12. Navrhovatel navrhl provést důkaz Metodickým pokynem z ledna 2022, obsahující výkladová pravidla ohledně toho, co je považováno za přestup. Z něho vyplývá, že napadený postup Sekretariátu účastníka nebyl správný.
13. Podle § 258 o. z. každý člen spolku nebo ten, do na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se Stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánu spolku.
14. Odvolací soud se nejprve zabýval posouzením aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí. Aktivní legitimaci k podání takového návrhu má ten, kdo je aktivně legitimován k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí, tj. každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany (§ 258 o. z.). Navrhovatel je členem účastníka (§ 2 odst. 1 f) a i) ERŘ ve spojení s článkem 9 a 10 Stanov) a jako takový je k podání návrhu aktivně legitimován. Návrh lze považovat i za včasný, když byl podán ve lhůtě tří měsíců ode dne doručení rozhodnutí, vyslovení jehož neplatnosti se domáhá (rozhodnutí Odvolací komise bylo právnímu zástupci navrhovatele doručeno dne 17. 2. 2023 a návrh byl u soudu podán dne 11. 5. 2023). Vzhledem k tomu, že ERŘ nepřipouští přezkum platnosti rozhodnutí Odvolací komise účastníka jiným orgánem účastníka, jde o rozhodnutí, vyslovení jehož neplatnosti se lze u soudu dovolat.
15. Navrhovatel se domáhal vyslovení neplatnosti rozhodnutí Odvolací komise, kterým byly shledány námitky navrhovatele proti postupu Sekretariátu účastníka nedůvodnými proto, že byly podány po uplynutí lhůty k jejich podání. Důvod neplatnosti shledával navrhovatel v porušení zákazu diskriminace zakotvený v článku 2 bod 2 Stanov, která měla spočívala v rozdílném přístupu k posouzení včasnosti námitek rodičů (ohledně přestupu hráčů) a navrhovatele.

16. Nespornými skutečnostmi bylo, že k přestupu nezletilých hráčů došlo v roce 2018 a že storno přestupu na základě podnětů rodičů, podaných v roce 2020 z důvodu absence jejich písemného souhlasu coby zákonných zástupců hráčů s tímto přestupem, učinil Sekretariát účastníka v témže roce. Otázky správnosti a úplnosti evidence účastníka upravuje část šestá ERŘ. Přezkum činí jednak účastník z vlastní iniciativy (podle § 58 odst. 1 ERŘ má dbát, aby evidence vedená podle ERŘ byla obsahově i formálně správná a úplná), jednak na základě námitek podaných proti úplnosti a správnosti evidence (§ 61 ERŘ). V přezkumu v prvním zmíněném případě není účastník nijak časově omezen, tj. činí tak v rámci kontrolní činnosti, kterou mu ERŘ svěřuje. K přezkumu v druhém případě přistupuje pouze na základě námitek, které musí splňovat určité předem stanovené podmínky (§ 61 odst. 2 ERŘ). V posuzované věci šlo o přezkum správnosti a úplnosti evidence k námitkám navrhovatele, které však, a nebylo to spornou skutečností, byly podány po uplynutí lhůty patnácti dnů ode dne, kdy byl přestup hráčů z evidence odstraněn. Shledala-li za této situace Odvolací komise účastníka námitky opožděnými, a proto neopodstatněnými, je její rozhodnutí zcela v souladu ERŘ, který je vnitřním předpisem vydaným účastníkem na základě Stanov (článek 6 bod 2 písm. a) Stanov). Nepřipustila-li Odvolací komise účastníka výjimku z této podmínky, nepřisluší soudu nevyužití tohoto oprávnění přezkoumávat (§ 61 odst. 3 ERŘ), neboť zda bude výjimka připuštěna či nikoliv je výhradně na posouzení Odvolací komise účastníka. Opačný postup by představoval nepřipustnou ingerenci do autonomie účastníka. Konstatovat, že došlo k porušení předpisu účastníka, by přicházelo v úvahu v případě, že by připuštění výjimky bylo vázáno na splnění konkrétních skutečností, tyto splněny by byly splněny a Odvolací komise by přesto výjimku nepřipustila. O takovou situaci v posuzované věci nešlo.
17. Rozhodnutím Odvolací komise účastníka odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně nedošlo k porušení zákazu diskriminace, zakotveného Stanovami, když Odvolací komise o námitkách ze strany rodičů nerozhodovala; alespoň existence takového či takových rozhodnutí se neobjevila ani v rovině tvrzení. Nelze tak uzavřít, že by Odvolací komise účastníka přistupovala k posouzení zachování lhůty stanovené v § 61 odst. 2 písm. b) ERŘ ve vztahu k různým podatelům námitek různě. Z obsahu spisu vyplývá, že změny v evidenci účastníka učinil jeho Sekretariát z důvodu absence souhlasu zákonných zástupců s přestupem nezletilých hráčů. Skutečnost, že tak učinil na základě výsledků kontroly dokumentů provedené nikoliv z vlastní iniciativy, ale iniciované rodiči nezletilých hráčů, není důkazem o diskriminaci, ale důkazem, že účastník dbal povinnosti § 58 ERŘ mu svěřené. K přezkumu správnosti a úplnosti evidence a následnému provedení změn v ní (v případě zjištěných nesprávností či neúplností) by musel účastník přistoupit, i kdyby podnět rodičů vyhodnotil jako námitky a tyto neshledal s ohledem na uplynutí lhůty opodstatněnými, a to bez ohledu na to, jak dlouhá doba od změny v evidenci do doby zjištění neúplnosti dokumentace, na základě níž ke změně došlo, uplynula.
18. Ostatními skutečnostmi, týkajícími se tvrzené nesprávnosti změn provedených v evidenci účastníka, se odvolací soud nezabýval a ani nemohl, neboť na nich rozhodnutí Odvolací komise účastníka nebylo založeno. Proto neměl odvolací soud důvod provést důkaz Metodickým pokynem, navrženým navrhovatelem.
19. S ohledem na shora uvedené odvolací soud napadené usnesení podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.
20. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal je v odvolacím řízení úspěšnému účastníkovi. Jím vynaložené náklady v celkové výši 8 228 Kč představují odměnu za dva úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč (2 úkony x 3 100 Kč/úkon - sepis vyjádření k odvolání proti meritornímu rozhodnutí a účast na jednání před odvolacím soudem dne 15. 5. 2024) podle § 9 odst. 4 písm. c) advokátního tarifu, náhradu hotových výdajů za dva úkony právní služby v celkové výši 600 Kč (2 úkony x 300

Kč/úkon) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a náhradu za 21% daň z přidané hodnoty z odměny a náhrady hotových výdajů ve výši 1 428 Kč.

Poučení:

Proti bodu I. výroku tohoto usnesení lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Proti bodu II. výroku tohoto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.), nebude-li dovoláním napaden současně i bod I. výroku tohoto usnesení.

Praha 15. května 2024

Mgr. Kateřina Černá v. r.
předsedkyně senátu